

Kristen Proby
Szeress belém!

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információtároló vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a HarperCollins Publishers-szel létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy hellyel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with HarperCollins Publishers. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© *Kristen Proby, 2017 – Vinton Kiadó Kft., 2021*

A mű eredeti címe: *Blush for Me* (HarperCollins Publishers Ltd.)

• *Magyarra fordította:* Vas Krisztina

Nyomtatásban megjelent: Vinton Kiadó, 2021

Átdolgozott kiadás

ISBN 978-963-540-388-2

- *Borító:* Barczag Andrea
- *Kép:* Shutterstock
- *A szerző fotója:* Holly Pierce, Cherry Creek Images

Magyarországon kiadja a Vinton Kiadó Kft., 2021

- *A kiadó és a szerkesztőség címe:* 1118 Budapest, Szüret u. 15.
- *Felelős kiadó:* dr. Bayer József
- *Főszerkesztő:* Vaskó Beatrix
- *Telefon:* +36-1-781-4351; *e-mail cím:* info@vintonkiado.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat: www.vintonkiado.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

SZERESS BELÉM!

A THE NEW YORK TIMES
SIKERSZERZŐJE

KRISTEN PROBY

1. fejezet

Kat

– Akárhogy is, csak egy csók volt. – A legjobb barátnőm, Riley ült a volánnál, én meg az anyósülésen.
– És egyértelmű, hogy rosszul csókol.

– Akkor dobd ki már most – feleltem elakadó lélegzettel, a kezemet tördelve. – Ha rosszul csókol, innentől csak egyre gyengébb lesz a dolog. Higgy nekem.

– De olyan jól beszélgettünk...

Atyaég.

– Komolyan. Ha nincs szikra, lépj le. A szikra akkor valahol máshol van.

– Igazad van – sóhajtotta, majd lehajtott az autópályáról a portlandi reptér felé vezető útra. – Mit csinálsz? – kérdezte, miközben rosszalló pillantást vetett ám. – Izzadsz.

– Dehogyan – feleltem, pedig így volt. Pokolian izzadtam.

– Mikor repültél utoljára? – kérdezte Riley.

– Még sosem repültem – válaszoltam az ülésben fészkelődve. Miért ilyen rövid az út addig az átkozott reptérig?

– Komolyan? – kérdezte, miközben sávot váltott, aztán meg is érkeztünk. A reptér. Rögtön szemben. – Azt tudtam, hogy utálod, de nem gondoltam volna, hogy még *sosem* repültél.

A rohadt életbe!

– Mondtam neked, hogy nem repülök.

– Csak kétórás az út, legfeljebb annyi, aztán ott is vagy.

– Pont két órával hosszabb, mint kéne – morogtam, majd vettem egy mély lélegzetet. A francba, mindjárt elájulok. Nem látok, nem hallok semmit.

– Nyisd ki a szemed! – szólt Riley nevetve. – Még sosem láttalak ilyennek.

– Minden rendben lesz. – Ezt ma reggel eddig kábé csak ötmilliószor mondtam el. – Nem is muszáj elmennem erre a konferenciára, nem gondolod? Egy csomó barátom ott lesz, ők majd elmesélik, mi volt, ha hazajöttek.

– Menned kell, Kat – szólt Riley. – Sokat tanulhatsz, új embereket ismersz meg, borkóstolókra mész, ahol olyan borokat ihatsz, amelyeneket szeretsz.

– Ezt Washingtonban is megtehetem, ráadásul oda autóval is el lehet jutni.

– Ne légy beszari! – szólt Riley, majd hirtelen lefékezett az indulási oldalon. – Megcsinálod. Még bőven van időd meginni valamit a bárban, hogy megnyugtasd az idegeidet, miután túljutottál a biztonsági ellenőrzésen.

– Nem jössz velem? – bámultam Riley-ra sokkos állapotban.

– Tudod, hogy nem mehetek veled Napa Valley-be.

– Nem... a kapuhoz.

Riley felnevetett, én pedig a legszívesebben fejbe csaptam volna a ridikülömmel.

– Nem, Kat. Tudod, hogy ezt nem lehet szeptember 11. óta.

– Látod? Még egy ok rá, hogy ne menjek.

– Szállj ki a kocsimból. – Riley kimászott a vezetőülésből, majd a kezembe nyomta a bőröndömet.

– Nem gondoltam volna, hogy ilyen szanya vagy.

– Jól fogod érezni magad. – Szorosan átölelt. – Minden ki van írva, kérdezősködni is tudsz, de ez nem olyan nagy reptér, nem tévedhetsz el. Minden rendben lesz. Hívj fel, ha megérkeztél.

– *Ha* egyáltalán megérkezem – feleltem nagyot sóhajtva. – Miért érzem úgy, hogy soha többé nem látlak?

– Mert éppen pánikolsz – jelentette ki széles mosollyal. – Érezd jól magad!

Ezzel intett is, majd elhajtott, engem pedig ott hagyott, hogy egyedül igazodjak el ezen a pokoli

repülőtéren.

De Riley-nak igaza volt. Egyszerű volt becsekkolni és megszabadulni a csomagomtól. A biztonsági szolgálatot is könnyű volt megtalálni.

A biztonsági őr megmotozott, ami élvezetesebb lett volna, ha úgy néz ki, mint Charlie Hunnam. Igazából minden szórakoztatóbb lett volna Charlie-val.

Követtem a jelzéseket, megtaláltam a kaput, közvetlenül mellette, kellemes meglepetésként, felfedeztem egy bárt is.

Van Isten!

Ám a bárban már túl ideges voltam ahhoz, hogy igyak.

Ez most először fordult velem elő.

Ki a fene az, aki túl ideges ahhoz, hogy igyon? Nyilvánvalóan ez a lány.

Így aztán kimért léptekkel visszamentem a kapuhoz, magam után húzva kicsi, kemény borítású, cseresznyemintával tarkított fekete bőröndömet. Páran keresztezték az utamat, de tudatosan figyelmen kívül hagytam őket. Ahogy szoktam. Ti nem úgy öltöztök, ahogy én, nincsenek az ujjaitokon tetoválások, nem így néztek ki.

Végre bementek a járatomat, majd megkezdődött a beszállás. Mielőtt még felfogtam volna, már a repülőn ültem, előlről a harmadik sorban – ha meghalok, az legalább az első osztályon történik –, a folyosó melletti ülésben.

– Szia! – szólalt meg a mellettem ülő férfi. Vettem rá egy pillantást, észelve világosbarna haját, zöld szemét. Ha bárhol máshol futunk össze, biztosan flörtölni kezdek vele.

De most épp ezen az átkozott repülőn vagyunk.

– Szia! – viszonztam a köszönést, aztán nyeltem egy nagyot. A stewardess megkérdezett minket, szeretnék-e inni valamit, mielőtt felszállunk, de én megráztam a fejem, miközben a gép elejében lévő pilótaülést bámultam.

– Nem csukják be azt az ajtót?

– De, közvetlenül felszállás előtt – szólt az utastársam. Meglepődtem, mert eszerint ezt hangosan kimondtam. – Hé, jól vagy?

– Remekül.

Elhallgatott egy pillanatra, én pedig a pilótát bámultam. A legszívesebben odamentem volna hozzá megkérni, biztosítson engem arról, hogy egy darabban érkezünk meg. Egyébként is: megvan ehhez a végzettsége? Látni akartam a diplomáját, sőt, néhány ajánlólevél sem ártana.

– Mac vagyok. – Ránéztem, bólintottam, majd azonnal visszafordítottam a tekintetemet a pilótafülke felé.

– Kat.

– Repültél már valaha, Kat?

– Még nem. – Nyeltem egy nagyot, miközben ökölbe szorítottam a kezem.

– Oké. Vegyél egy nagy levegőt! – mondta. Nem érintett meg, ami nagy szerencse, mert akkor be kellett volna törnöm az orrát, pedig pont elég stresszes ez az egész helyzet így is. Megnyugtató a hangja.

– Jó. Még egyet. Hölgyem, kaphatnánk egy üveg vizet?

Míg én tovább lélegeztem, a légiutas-kísérő visszajött egy kis üveg vízzel. Mac kinyitotta, majd felém nyújtotta.

– Igyál belőle. Csak egy kis kortyot. – Engedelmeskedtem. Jólesett a hideg víz a torkomnak. Nevetségesnek éreztem magam. A repülő tele volt emberekkel. Senkinek nem volt pánikrohama.

– Sajnálom – suttogtam. – Ettől félek a legjobban.

– Meg tudom érteni – szólt kedvesen. Felemeltem a tekintetem, ami találkozott az övével. Jóképű férfi, divatosra nyírt, rövid hajjal, férfias állal, nyílt tekintettel. Magas volt, hosszú végtagokkal, szikár testtel. – Hogy érzed magad?

– Már jobban – feleltem, és meglepetésemre így is gondoltam. – A víz jót tett. Köszönöm.

– Semmi gond. Nyaralni mész Napa Valley-be?

– Munkaügyben megyek – feleltem a fejemet rázva. – Egy konferencián veszek részt.

– Szóval borrajongó vagy?

– Mondhatjuk így is – feleltem mosolyogva. – Van egy borbárom Portlandben.

Egy pillanatra összevonta a szemöldökét.

– Tényleg? Melyik az?

– Csábítás a neve.

– Nagyon jókat hallottam arról a helyről.

Most már szélesen mosolyogtam. Nagyon büszke vagyok az étteremre, amelyet négy barátommal együtt építettünk fel az alapoktól. A Csábítás volt a mi közös gyerekünk, büszkeségünk és örömünk.

– Örülök, hogy ezt hallom – feleltem. – Még nem voltál ott?

– Még nem, de tervbe veszem, ha legközelebb a környéken járok.

Tehát nem Portlandben él.

Telitalálat. Mac olyan fickó, akivel valószínűleg nem futok össze újra.

De mielőtt még tovább gondolhattam volna, a gép ajtaja bezáródott, közzétették a repülési időt, megmutatták, hogyan kell használni a biztonsági övet – tényleg van, aki nem tudja, hogyan kell használni a biztonsági övet? – és az oxigénmaszkot, ha szükségem lenne rá.

Kérlek, istenem, ne kelljen használni!

A pilótafülke ajtaját is becsukták, aztán a gép gurulni kezdett, távolodva a kaputól.

És én még azt hittem, felemelkedünk.

– Arra az esetre, ha rosszul lennél – szólalt meg Mac, láthatóan olvasva a gondolataimban –, van itt egy zacskó.

– Nem leszek rosszul.

Remélem.

– Jók a tetkóid – mondta.

– Köszönöm.

Úgy éreztem, a gép egy örökkévalóság óta gurul, már elhaladtunk több más repülőgép és néhány kapu mellett.

– Egészen odáig elgurulunk? Arról fogalmam sem volt, hogy földi út lesz. Hoztam volna magammal egy kis nassolnivalót. – Felsőhajtottam, megdörzsöltem a homlokomat. Csupa ragadós izzadság volt.

– A kifutópályára gurulunk – szól Mac. – Ha meg akarod fogni a kezem, nem bánom.

– Te most *rám hajtasz?* – kérdeztem felé fordulva. Láttam, hogy szélesen vigyorog, zöld szemében humor bujkál.

– Nem, én csak felajánlottam a kezem, ha félnél.

– De *nem* hajtasz rám!

A fenébe!

– Csak akkor, ha te is akarsz engem. – Az ajka megremegett, a tekintete pedig lejjebb vándorolt az én számra. Azt kívántam, bárcsak az én báromban lennének inkább, nem ezen a repülőgépen... Akkor flörtölhetnék vele én is, élvezhetném egy kicsit a helyzetet.

– Nem akarok meghalni – suttogtam, miközben megnedvesítettem az ajkamat.

– Nem fogsz meghalni, Kat. – A tekintete most már komoly volt. Egy pillanatra behunyta a szemét, az álla megfeszült, aztán megfogta a kezem. – Nem fogsz meghalni.

– Oké.

Bólintottam, majd hátradőltem az ülésben, de akkor a gép egy kanyar után hirtelen gyorsulni kezdett, hogy aztán végigszárguldjon a kifutópályán.

Ó. Te. Jó. Ég.

A gép elvált a földtől, úszott a levegőben, én pedig úgy éreztem, rögtön elájulok.

– Lélegezz mélyeket! – hallottam Mac hangját. Engedelmesen vettem egy mély levegőt, aztán kifújtam, majd még egyet. – Ne ájulj el.

– Látnok vagy? – kérdeztem lélegzet-visszafojtva.

– Nem, de nagyon elsápadtál. – Hallom a mosolyt a hangjában, de nincs bátorságom kinyitni

a szemem és ránézni. – Ha egy kicsit kevésbé szorítanád a kezem, értékelném.

Azonnal elengedtem a kezét, majd kinyitottam a szemem. Ő megrázta a csuklóját, mintha csak lecsavartam volna. Megcsóváltam a fejem.

– Sajnálom. Észre sem vettem, hogy ennyire szorítom.

– Gondolom, a jövő hétre visszatér a vérkeringés az ujjaimba – felelte mosolyogva. Meglátta, ahogy az ablak felé pillantok, ezért azonnal eltakarta a kilátást, hogy ne lássam, ahogyan távolodunk a földtől. – Ha nem nézel ki, szinte úgy érzed, mintha vonaton ülnél.

– Nem, ez egyáltalán nem olyan, mint a vonat.

– Mesélj a tetoválásaidról.

– Miért?

– Mert el akarom terelni a figyelmedet a félelemtől – felelte, majd kiegyenesedett a székében. Ekkor megszólalt egy csengő, én pedig azonnal arra koncentráltam. – A pilóta így kommunikál a személyzet többi tagjával.

– Ez olyan, mintha morzézna?

– Olyasmi – válaszolta. – Na, mondj valamit a tetkóidról.

– Nem.

Megráztam a fejem, összekulcsoltam a kezem az ölemben.

– Miért nem?

– A tetoválás személyes dolog, én viszont nem ismerlek téged.

– Fogtad a kezem – mondta felnevetve, amikor szúrós tekintettel ránéztem. – Rendben, nincs személyes téma. Akkor miről beszéljünk?

– Nem muszáj beszélgetnünk.

– Kedvesem, azt hiszem, ha nem beszélgetünk, megőrjíted magad azzal, hogy újra átélsz minden egyes részt a Lostból, amit csak láttál.

– Ez eddig eszembe se jutott!

– Melyik gimibe jártál?

– Magántanuló voltam – feleltem. – Tizenhat évesen érettségiztem, aztán főiskolára mentem.

Most egy éttermet vezetek. Nagyjából ennyi.

– Szerintem ez így elég kevés, de rendben van.

– Miért járkál a stewardess? Neki nem kellett becsatolnia a biztonsági övét?

– Mert frissítőket hoz majd nekünk – mondta. – Ez így szokás. Higgy nekem.

Azt nem tudom, miért, de hiszek neki. Kedves pasi. És azt sem tudom, miért vagyok ezen a rohadt gépen. Ez nagyon rossz ötlet volt.

– A francba velük, hogy egy szexis vakáció ígéretével rávettek erre!

– Tessék? – Mac vigyorgott, de én csak megráztam a fejem.

– Semmi.

– Mit hozhatok inni önöknek? – kérdezte az utaskísérő, aki egy szalvétát tett a Mac és köztem lévő karfára.

– Kérünk szépen még vizet – feleltem, miközben büszke voltam, elvégre sikerült összeszednem magam annyira, hogy megválaszoljam a kérdést. Megkaptuk a vizet és egy kis rágcsálnivalót. Hátradőltem, majd megkönnyebbülten állapítottam meg, hogy Macnek végül is igaza volt: majdnem olyan, mintha egy hangos vonaton ülnék.

– Remekül csinálod – szólalt meg Mac néhány perc múlva, a chipset rágcsálva. – Hogy érzed magad?

– Jobban – feleltem. – Még mindig nem tetszik, de azt hiszem, túlélem.

– Jó.

Már épp kezdtem azt hinni, mesterien kivitelezem ezt a repülés dolgot, amikor a gép hirtelen megrázkódott, és süllyedni kezdett. A pilóta hangja zengett fel a hangszórókon: mindannyian csatoljuk be az övünket, az utaskísérők pedig menjenek vissza a helyükre.

Én pedig a pániktól elvakultan néztem Macre.

– Ez csak egy kis turbulencia – szólt kedvesen.

– Tényleg? *A legelső repülőútam*on turbulenciába kerülünk?
– Szinte teljesen biztos vagyok benne, hogy ez egy összeesküvés része – mondta komoly arccal.
– Írnunk kellene egy levelet a képviselőnknek.
– Fogd be! – csattantam fel, majd összerezzenem, mert a gép még erősebben kezdett rázkódni. A légiutas-kísérők igyekeztek elrakni a kocsijukat, aztán visszasiettek az ülésükhöz, majd emlékeztettek rá, hogy a hátralévő egy órát Kaliforniáig az ülésünkbe szíjazva kell eltöltenünk, míg a gép visz tovább minket ezen a borzalmas úton.
– Már megint izzadok – morogtam, miközben a kézfejemmel megtöröltem a homlokomat.
– Tessék – szólta Mac, aki az itala alól kivette a szalvétát, majd felém nyújtotta. – Ez hideg.
– Köszönöm. – Jólesett a homlokomnak. Felötlött bennem, vajon hogy nézhet ki a sminkem, de aztán úgy döntöttem, tojok rá. Ha úgyis meghalunk ebben a pléhkaszniban, teljesen mindegy, hogy néz ki a sminkünk.
– Nem fogunk meghalni – szólta Mac.
– Hagyd ezt abba! Ne olvass a gondolataimban! – feleltem.
– Hangosan kimondtad – jegyezte meg nevetve. – Sajnálom, hogy ilyen rázós ez az út. Általában nem ilyen rossz.
– Talajt akarok érezni a lábam alatt. – Felé fordultam, majd megragadtam a kezét. – Ezt képtelen vagyok még egyszer végigcsinálni. Földet akarok érní.
– Oké, édesem, vegyél még egy nagy levegőt!
Megtettem, majd elfordultam, de ő visszahúzott, hogy úja a szemébe nézzek.
– Nem, nem, velem maradsz. Lélegezz mélyeket. És figyelj arra, amit mondok.
– Szép hangod van.
– Köszönöm.
– Orvos vagy?
– Nem – vigyorgott, mialatt az ujjával végigsimított az arcomon. Ha nem féltém volna ennyire, tuti rámászok.
– Mivel foglalkozol?
– Vállalkozó vagyok – felelte. – Mondta már valaki, hogy csodálatos szemed van?
– Nem tudom. – És tényleg nem tudtam. Ebben a pillanatban éppen csak a nevemet tudtam. Félelemmel telve néztem a legszexisebb férfit, akit valaha láttam... szóval egy idegroncs voltam.
– Pedig így van.
– Köszönöm.
– Hölgyeim és Uraim, megkezdjük a leszállást Santa Rosába. Tizenöt percen belül földet érünk, de rázós lesz. Úgy tűnik, erős szél fúj az óceán felől. Tartsanak ki, pár percen belül szilárd talajt érezhetnek a lábuk alatt.
– Ó, Istenem!
– Nagyon jól csinálod – szólalt meg Mac, én pedig kínomban kis híján felnevettem. – Tényleg. Már majdnem ott vagyunk.
Bólintottam, aztán egyre csak szorítottam a kezét, amíg leereszkedtünk. Forgott a gyomrom. Sosem volt erősségem sem a kalandpark, sem a hosszú utak.
Az utazási betegség tényleg létezik.
Végül – végre – földet érünk. Még soha életemben nem voltam ilyen boldog.
– Megcsináltad. Túlélted életed első repülését. – Mac büszkén mosolygott, én pedig visszamosolyogtam rá.
– Megcsináltam.
Kezdtém fellélegezni.
Nem sokkal ezután lepakolunk a kapu előtt, majd kinyílnak az ajtók. Felkapom a bőröndömet, aztán rohanni kezdek a reptéri folyosón. Találnom kell egy mosdót.
Most azonnal.
Izzadok. A szívem kalapál. A történetek után természetesen kitört rajtam még a pánikroham is. Szerencsémre a kapu mellett van is egy mosdó. Berohanok, találok is egy szabad fülkét, aztán

addig öklendezek, míg már mindenem fáj, ráadásul csak még jobban izzadok.

Édes Jézus, a hotelbe kell érnem.

De túléltem... És csak ez számít.

Csodálatos, mire képes egy forró zuhany, egy félórás szundikálás és a szobaszerviz.

Néhány órával később már sokkal jobban érzem magam. És ez jó hír, mert le kell mennem az üdvözlőpartira, hogy elvegyüljek a társaságban.

Már jó néhány embert megismertem a borszakmában, de az ismeretségek nagy része eddig inkább online vagy telefonos volt. Izgatottan vártam, hogy személyesen is találkozhassak velük, így a hangokhoz arcokat is társíthassak.

Előrehajolok, hogy kirúzsozzam a számát, aztán a tükörképemre mosolygok.

– Remekül vettem az akadályt ezen a repülőúton. – Felhorkantam. – Oké, túléltem, ami lényegében ugyanaz. Vállat vontam, majd alaposan megszemléltem magam. Hatalmas javulás ment végbe rajtam, amióta megérkeztem. El sem tudom képzelni, mit gondolhat rólam szegény Mac, amiért köszönés nélkül csak úgy elrohantam tőle. De féltem attól, ha kinyitom a számát, egyszerűen lehányom, ami katasztrofális lett volna.

De most a hajam újra úgy néz ki, ahogy kell, hatalmas loknijaimat cuki, rózsaszínű hajtűk fogják hátra, hogy azok ne takarják el az arcomat. Fekete, military stílusú ruha van rajtam, vaskos sarkú, pink cipővel, és elhoztam magammal csodás, pink színű bőrtáskámat is, ami tökéletesen illett ehhez a szereléshez.

Készen állok rá, hogy elvegyüljek a társaságban, borozzak, új embereket ismerjek meg.

A bálterem már szinte teljesen megtelt. Ez egy mozgalmas és elég nagy egyhetes konferencia. Ellátogatunk szinte az összes környékbeli borászatba, lesznek workshopok, közös vacsorák.

A borkóstolókat várom legjobban. Az a kedvenc programom.

A bárpulthoz mentem, rendeltem magamnak egy pohár helyi pinot-t, amit még nem kóstoltam, aztán megfordultam, hogy bemenjek a terembe.

– Ugye, te vagy Kat Myers?

Mosolyogva megfordultam.

– Igen, én vagyok.

– Sally Franks vagyok – mondta a csinos, vörös hajú nő a kezét nyújtva. – Párszor már beszélgettünk.

– Tényleg! Szia, Sally. – Megráztam a kezét. – Mi újság Denverben?

– Minden csodás – felelte. – De jó kicsit kimozdulni is. Milyen volt a repülőutad?

– Rázós. – Mosolyogtam, de lehetőleg azonnal témát akartam váltani. Nem szerettem volna újra átélni a ma délelőtti horrort. Valaki a hátam mögé lépett. Sally szeme tágra nyílt.

– Úgy tűnik, már jobban érzed magad.

Mac. Ez Mac hangja. Borzongás futott végig rajtam, ahogy megfordultam, majd felnéztem, jó magasra, egyenesen az ő zöld szemébe.

– Igen – feleltem, miközben kortyoltam egyet a boromból. A repülőn is ilyen jóképű volt? – Nem tudtam, hogy te is erre a konferenciára jöttél.

– Korábban más dolgok jártak a fejedben – szólt lágyan, aztán a csaposra nézett. – Azt kérném, amit ő iszik, és adjon neki is még egyet.

– Mi van, ha nem szereted a pinot-t? – kérdeztem félrebiccentett fejjel.

– Biztosan szeretem – válaszolta egy kacsintással.

Ó, te.

– Sok embert ismersz itt? – kérdezte Sally felé bólintva, aki már továbbment, hogy beszédbe elegyedjen másokkal is.

– Néhányat. De a legtöbbször még nem találkoztam személyesen, csak azokkal, akik Washingtonban vagy Oregonban is ott voltak. És te?

– Szintén – felelte mosolyogva. – Ez az első konferenciám Napa Valley-ben. És remekül kezdődik.

– Egyetérték – nevettem a fejemet rázva. – Egy bolond csajjal foglalkozni a repülőn, ez a lehető

legjobb kezdete egy utazásnak.

– Pedig az – szólt mélyen a szemembe nézve. – És nem volt bolond. Csak rémült. És ez nagy különbség.

– Hát, most jól érzi magát.

– Ennek nagyon örülök. – Elmosolyodott, nekem pedig összeszorult a gyomom. Egy kis gödröcske volt az arca bal oldalán.

A legszívesebben megnyaltam volna.

Ittam egy kortyot a második pohár boromból, majd elmosolyodtam magamban. Talán Mac beleillik a szexis vakáció terveibe.

– Vajon mi jár abban a csodás fejedben?

– Még nem ittam eleget ahhoz, hogy eláruljam – feleltem őszintén. Mac szeme tágra nyílt egy pillanatra, aztán egyszerűen rám mosolygott.

– Itt nagyon sok bor van.

– Hála Istennek!

Pár órával később, miután elcsevegtem sokakkal, új és régebbi ismerősökkel, Mac felajánlotta, hogy felkísér a szobámba.

Szexis vakáció.

De amikor az ajtóhoz értünk, lehajolt, aztán megpuszilta az arcom. Csak az arcom. Rosszalló tekintettel néztem fel rá.

– Én meg azt képzeltem, ez szexis vakáció lesz, nem egy átkozott randevús játék – zúgolódtam, miközben igencsak meglepődtem, hogy mindezt hangosan ki is mondtam. Ennek a fejemben kellett volna maradnia.

– Mi van? – kérdezte Mac.

– Semmi. – Megráztam a fejem, majd kivettem a táskámból a mágneskártyámat. – Jó éjt.

– Kat?

– Igen? – Visszanéztem rá, egy kicsit az arcán lévő gödröcskébe sóhajtván, meg oda, ahol megfeszült a vállán az ing, amint az ajtókeretnek támaszkodott.

– Holnap reggel találkozunk.

– Már pirkad – emlékeztettem.

– Akkor már nincs sok idő addig. – Ismét megpuszilta az arcom, aztán elsétált. Bementem a szobámba, letettem a táskámat, majd ágyba bújtam.

– Ez a hülye szexis vakáció nem úgy alakul, ahogy kéne – duzzogok, de mielőtt észbe kapnék, már alszom is. És egy szexis, zöld szemű férfiről álmodom, akinek gödröcske van az arcán.

2. fejezet

Mac

Egész éjjel nem aludtam. Hánykolódtam, forgolódtam sokáig, aztán feladtam... járkálni kezdtem fel-alá a hotelszobában egy ideig. Nem tudtam kiverni a fejből ezt a nőt. Az édes mosolyát, az izgalmas vörös haját, a szokatlan stílusát.

Már vagy ötvenszer lehülyéztem magam, amiért otthagytam a hotelszobája előtt. Boldogan behívott volna.

Lehet, hogy kezdek megbolondulni.

És most ott van, a szobámmal átellenben, a nap első borkóstolóján. Épp kortyol egyet a kis pohár borból, miközben a mellette álló nőre mosolyog. Csillogó haját úgy fogta össze, ahogy talán az ötvenes években lehetett szokás. Drámai hatású sminket visel, ahhoz passzoló vörös rúzzsal. Meglepő, de mindez természetesnek hat rajta.

Feszés, elöl gombos ruháját fekete alapon fehér koponyaminták díszítik. Vörös, gyilkosan magas sarkú cipő hangsúlyozza hosszú lábát. Nem bánám, ha ezeket a lábakat mihamarabb a csípőm körül kulcsolná össze.

Csak Kat tud így kinézni, senki más. Őrjítően szexi.

Körbenézett, elkapta a pillantásomat, vörös, szexi ajka lassan mosolyra húzódott. Barna szemében nevetés bujkált, ahogy kortyolt egyet a vörösborból, majd a figyelve ismét a pincér felé fordult, ahogy az a mintákat öntötte.

A pincér tekintete Kat mellére tapadt.

Összeszűkültem szemmel odaléptem, közel hozzá. Megnéztem a pincér névtábláját – Kyle-nak hívták. Rámosolyogtam.

– Kaphatnék én is egy kortyot ebből?

– Természetesen – felelte mosolyogva, majd öntött a vörösborból. – Kétéves Cabernet. Ízleni fog.

– Mi a véleményed róla? – kérdezem Katet.

– Elsőre kicsit kesernyés, de ahogy jobban megnyílik, testesebb lesz. Szerintem jó.

Megszagoltam az italt, a fény felé tartottam a poharat, végül belekortyoltam. Igaza volt. Keserű. Megforgattam a poharat, aztán közvetlenül Kat elé léptem, így elvágtam Kyle útját hozzá.

– Hogy aludtál? – kérdeztem.

– Mint akit leütöttek – felelte mosolyogva, én pedig már ennyitől kezdtem újra elveszteni a fejem. A köztünk lévő kémia átkozottul jól működött.

– Örömmel hallom.

– És te?

– Pocsékul – feleltem szenvtelen hangon, miközben még egyet kortyoltam a boromból. – Úgy tűnik, nem tudtam kiverni egy bizonyos nőt a fejből, aki fél a repüléstől.

– Igen, biztos vagyok benne, hogy nagyon szexi volt, ahogy elszorította a vérkeringést a kezemben.

– Minden szexi rajta – válaszoltam, közben fogva tartottam a tekintetét, míg egy utolsót kortyoltam a borból, majd letettem a poharat. – Lenyeled? – kérdeztem, de nyomban fel is nevettem, olyan döbbenet nézett rám.

– Már biztosan kitaláltad tegnap éjjel – felelte, de egyáltalán nem jött zavarba. Ezért nagyjából ezer pluszponttal nőtt a szememben.

– A borról beszéltem – válaszoltam. Sokan kiköpik a kóstolót, hogy ne részegedjenek le.

– Néha igen – felelte vállat vonva, aztán kiment a bejárati ajtón a tornácra. Mindketten a korlátnak támaszkodtunk, keresztbe font karral. – De az ilyen borkóstolókon általában van valami

rágcsálnivaló is. És amíg van valami a gyomromban, addig jól vagyok. Ráadásul nem kell autót vezetnünk. – Meglökött a vállával. – Szóval, ha berúgunk, nem nagy ügy.

– Egy pont neked – feleltem, ám a legszívesebben a vállára tettem volna a karomat, hogy átöleljem.

Mi a fene történik itt? Jó pár vonzó nővel volt már dolgom, sokuknak élveztem a társaságát, de még sosem éreztem effajta vágyat, hogy csak úgy megérintsek egy nőt. Nem vagyok összebújós típus.

Mielőtt még engedtem volna a készítésnek, Kat megfogta a kezem, magához húzta, majd megcsókolta az öklöm. Istenemre esküszöm, már ennyitől is felállt a farkam.

– Mi volt ez? – kérdeztem.

– Tegnap majdnem eltörtem – felelte, aztán összekulcsolta az ujjainkat. – Szóval nagyon köszönöm. Elrohantam, amint kinyílt az ajtó, utána pedig lelkiismeret-furdalásom volt, amiért nem köszöntem meg neked.

– Úgy sejtem, egyébként is rosszul voltál.

Elpirult, lehajtotta a fejét.

– Jól sejtet.

– Örülök, hogy segíthettem – feleltem, majd kezet csókoltam, aztán elhúzódtam, mielőtt még valami butaságot teszek... például ráhajoltatom a korlátra, mert most pontosan ezt szerettem volna.

– Úgy tűnik, indulunk a következő pincelátogatásra – mondta Kat, amikor látta, hogy kijön a csoport többi tagja is, majd megindulnak a busz felé. Követtük őket, egymás mellé ültünk. Természetes és kellemes volt vele lenni, ráadásul, nagy öröömre, szinte az egész napot együtt töltöttük. Borokat kóstoltunk, sétáltunk a szőlőtőkék között.

Egy kicsit már be is csíptünk.

– Még sohasem láttam ilyen hatalmasat! – magyarázta Kate, miközben felém nyújtotta a borospoharat, hogy megmutassa.

– Hogy mit nem mondasz! – feleltem fapofával. Kat felhorkantott, majd ivott egy korty bort.

– Ez most jó.

– Mindegyik jó volt.

– Nem. Amit az előző pincészetnél ittunk, az *nem* volt jó.

Az orrát ráncolta, én pedig lehajoltam, hogy megpusziljam.

– Te megcsókoltad az orrom.

– Így van.

– Ha szerencséd van – hajolt felém, miközben a mutatóujjával a mellkasomra bökött –, majd később máshol is megcsókolhatsz.

– Megelégszem az orroddal – feleltem.

– Hazudós.

– Az vagyok – vigyorogtam.

Kat felkacagott, miközben követtük a többieket a szőlőskerten át. Csodálatos idő volt, nem túl meleg, bár a vérünkben lévő alkoholtól már mindenkinek kipirult az arca. Kat, aki előttem haladt, időnként gyengéden végigsimított a szőlő levelein és fürtjein. Olyan kecsesen mozog. Kíváncsi lennék rá, vajon szex közben is ilyen-e.

Visszafordult felém.

– Jössz?

– Nem – feleltem, csatlakozva hozzá. – Épp levegő után kapkodok.

Egy pillanatra rosszallóan felnézett, átgondolta, majd önelégülten elvigyorodott.

– Nagyon szép itt.

– Szerintem is.

– Szeretem a humorodat. Nem durva, egyszerűen csak élvezetes.

– Akkor jó. A durvaság tulajdonképpen érzéketlenség. Én csak jól akarom érezni magam.

– Épp ezt mondta ez a nő is – mondta, nevetve saját, gyenge poénján. – Csodálatos itt.

– Ja – feleltem, továbbra is Katet bámulva.
– Most épp próbálsz bejutni a bugyimba.
– Nem is hordasz bugyit.
– Jó megfigyelő vagy, ezt szeretem – mondta, majd bevezetett a pajtába, amelyet a tulajdonos hordók tárolására alakított át. – Ó, nincs is jobb, mint a tölgyfa hordók illata!
– Egyetérték. – A túravezető elmagyarázta, hogyan préselik ki a szőlőt, hogyan töltik hordókba, és mennyi ideig erjesztik. Nem tudtam segíteni, de kicsit rosszul éreztem magam amiatt, hogy csak most kapta meg a csoportot, mert már eléggé benne jártunk aznap az időben, így mostanra kicsit mindannyian lerészegedtünk.
Végül, miután végignézett rajtunk, elbocsátott minket. Visszamentünk a főépületbe, ahol még több bor és – ami kifejezetten jó ötlet volt – némi sajt, kenyér és gyümölcs várt ránk.
– Ez az utolsó pincészet mára? – kérdezte tőlem Kat.
– Igen. Ezután visszamegyünk a hotelbe.
– Végre szobaszerviz – szólt álmodozó arckifejezéssel. – Éhes vagyok. Te is?
– Igen.
– Mit fogsz rendelni?
– Nem ilyen típusú éhséget érzek – feleltem, de közben éreztem, ahogy a farkam megrándul, amikor Kat felvonta az egyik szemöldökét, majd csábító pillantást vetett rám.
Az őszinteséget és a flörtölést betudom a túl sok bornak és a napfénynek.
És az erős vágyat is.
Amikor beértünk az épületbe, biztattam Katet, hogy egyen. És ettem én is.
– Észrevetted már, hogy ha bort iszol, az teljesen más, mintha valamilyen más italt innál? – kérdezte Kat, aki éppen epret nassolt.
– Milyen különbségre gondolsz?
– Hát, például a tömény likőrök szinte mindegyikétől nagyon hamar le lehet részegedni. Az arcom rángatózik tőle. Úgy érzem, jobban elvesztem az önkontrollt. – Lenyelte az epret, aztán ivott egy korty vizet az üvegből, amit nyújtottam neki.
– A sör pedig... talán az hat rám a legkevésbé. Valószínűleg azért, mert keveset iszom belőle. Nem szeretem az ízét.
– És hogyan hat rád a bor?
A gyönyörű barna szeme egy pillanatra összeszűkül, ahogy végiggondolta.
– Lassan éget – kezdte. – Felmelegít. Kissé elszibbad tőle az arcom. – Hozzám hajolt, majd begörbítette az ujját, hogy hajtsam le kicsit a fejemet, hogy halljam, amit mond. – És a csiklóm is bizsereg.
Nyeltem egy nagyot, aztán az ajkammal végigsúroltam a halántékát.
– Ha ezzel épp próbálsz elcsábítani, közlöm, hogy hatásos.
– Próbálok? Nem. Csak őszinte vagyok. – Gyengéden megpaskolta az arcom. – Az, hogy hatásos is, a bónusz.
Ezzel elballagott, a cipője kopogott a padlón, a csípője ringott a szűk ruhában... És meg szinte biztos voltam bene, hogy nem élem túl a visszautat a hotelbe.
[szünet]
Rám pillantott a válla fölött, ahogy végigvezetett a szobájához vezető folyosón.
– Megismételjük a tegnapi estit?
– Amikor megpuszítottam az arcod, aztán itt hagytalak?
– Igen, azt.
– Remélem, nem – feleltem hatalmas sóhajjal. – Majdnem belehaltam.
– Miért mentél el?
– Mert egy idióta vagyok – válaszoltam, miközben az ujjaimmal végigszántottam a hajamon. Kat kinyitotta az ajtót, beengedett. – Biztos vagy benne?
– Hadd magyarázzak el neked valamit. – A táskáját ledobta az asztalra, majd csípőre tett kézzel felém fordult. – Most kezdődik az én szexis vakációm.

– Tessék?

– Szexis vakáció – ismételte meg, majd elkezdte kigombolni a ruháját. Kiszáradt a szám. – A barátaimmal találtuk ki. Mivel nem vagyok otthon, így a férfi, akit kiválasztottam arra, hogy szexeljek vele, nem bukkan majd fel nálam bármikor. Kölcsönösen kielégítő szexben lesz részem valakivel, aki tetszik nekem. Így nem sérül és nem zavarodik össze senki.

– Ez túl szépen hangzik ahhoz, hogy igaz legyen – feleltem homlokráncolva. – Szóval téged nem zavar, ha szexelsz velem ezen az utazáson, kötöttségek nélkül, aztán soha az életben nem látjuk egymást, miután innen elmentünk?

– Igen, így van – mondta bólogatva.

– Egy szabály – feleltem, miközben alig tudtam visszafogni a kezem, hogy hozzáérjek.

– Mondd gyorsan, mert mindjárt lecsúszik rólam ez a ruha, és nincs rajtam bugyi.

– Krisztusom. – Ismét nyeltem egy nagyot, majd a kezemmel megtöröltem a számát. – Csak velem szexelsz ezen az utazáson.

– Nem tervezek sorozatot – felelte komoly arccal. – Ezt akartad tudni?

– Nem megyek bele komoly kapcsolatba – mondtam, megpróbálva felvázolni az álláspontomat.

– Kedvellek, de ezután nem akarok folytatást.

– Nem értetted meg, amikor elmagyaráztam a szexis vakáció elméletét?

– Megértettem, csak biztos akartam lenni abban, hogy te is érted. Vonzónak tartalak, élvezem a társaságod, és vasárnapig hétféle módon teszek magamévá, de ennyi.

– Csodálatos! – Engedte, hogy lecsússzon róla a ruha, ami most a lábainál örvénylett. Ott állt előttem egyetlen fekete pushup melltartóban. Semmi mást nem viselt. Leesett az állam.

– Kapcsold ki a melltartód.

Az alsó ajkába harapott, de engedelmeskedett. Hagyta, hadd essen le a melltartója. Vennem kellett egy hosszú, mély lélegzetet. Tökéletes a bőre. Sápadt, sima. A mellbimbója sötét rózsaszínű és ráncos. A teste nőiesen domború mindenhol, ahol kell. Magabiztos volt és büszke, nem rejtett el magából semmit sem.

– Atyaég, olyan gyönyörű vagy!

– Rajtad meg túl sok ruha van.

Hozzám lépett, a kezébe véve a dolgokat. Áthúzta a fejemen a pólót, aztán végignyalta a felsőtestem, fentről lefelé, majd lecsúsztatva a farmeromat a csípőmről.

– Te is átveheted az irányítást – szólt mosolyogva, amikor a farkam kicsusszant a nadrágomból, gyakorlatilag arcul csapva őt. Határozottan a markába vette, majd végignyalta, a golyóimtól a tetejéig, egy mozdulattal. Fennakadt a szemem.

– Istenem, köszönöm az irányítást – morogtam, majd a hajába temettem a kezem, kibontottam.

– Még meg sem csókoltalak.

– Majd később – válaszolta, aztán letérdelt, megszívott, ezzel teljesen elvonta a figyelmemet. Ha tíz évvel fiatalabb lennék, most rettenetesen zavarban lennék. Ehelyett megragadtam a vállát, felhúztam, ő pedig átkulcsolta combjával a csípőmet. Az ágyhoz vittem, ahol végre örültem csókolni kezdem.

– Jól csókolsz – suttogta a számba.

– Te is – feleltem, majd melléereszkedtem az ágyra, csókoltam az ajkát, a szája sarkát, a nyakát, egész le a kulcsontjáig. – Te jó ég, olyan finom vagy!

– Jobb vagy, mint a bor – mondta Kat mosolyogva, aztán levegőért kapkodott, amikor a számba vettem és megszívtam a mellbimbóját, majd egy hangos cuppanással elengedtem azt. – Jézusom, ez olyan jó!

– Nem túl durva?

– Sosem túl durva, Mac – mondta, miközben a hajamba fúrta az ujjait, majd finoman meghúzta. Vigyorogva beleharaptam a mellbimbójába, aztán nedves csókokkal borítottam a felsőtestét, a bordáit, és mindenhol a köldöke körül.

– Van egy forradásod.

– Nem mondod – felelte nevetve.

– Ez nem a hasam gombja, drágám. – Beleharaptam a hasába, ő nyöszörögve fészkelődött alattam. Basszus, nagyon érzékeny ez a nő. – Ezért talán meg kellene büntetnem téged.

– Ó, igen, kérlek – felelte ádáz hangon. – Rossz kislány vagyok.

– Részeg kislány vagy – emlékeztettem, miközben a fejemet lehajtottam a combjához. – Izgató az illatod.

– Egyáltalán nem ittam olyan sokat. – A lábait a vállamra tette, majd megemelte a csípőjét, felkínálva így nekem a punciját, én pedig nem okoztam neki csalódást. Megragadtam a fenekét, aztán megnyaltam a sima puncit. Kat kapkodta a levegőt, közben erősen húzta a hajamat. – Baszki, nagyon jól csinálod!

Ismét rámosolyogtam, fogheggyel kicsit meghúztam a szeméremajkát, majd a nyílásba dugtam a nyelvemet, aztán újra kivettem, hogy erősen megszívjam a csiklóját. Két ujjamat becsúsztatom, mire ő az arcomhoz tolja a csípőjét, felkiált, majd összevissza dobálja a fejét.

Úgy szorította az ujjaimat, mint valami átkozott satu. Már benne akarok lenni. Megőrülök érte. De nem akarom elsietni.

Ráérintően csókolgattam a testét.

– Nézzük, elpirulsz-e miattam, Kat.

– Nem bírom kinyitni a szemem – felelte zihálva. – Lehet, hogy már meg is haltam.

Megcsíptem a mellbimbóját, mire feljajdult.

– Azt hiszem, még élsz.

– Hála Istennek. – A kezét megtámasztotta a vállamon. – Fogamzástáplálás.

– Ez a legizgatóbb dolog, amit valaha mondtak nekem.

Kat önelégülten vigyorgott, aztán elkezdett körözni a csípőjével, amitől ismét elkerekedett a szemem.

– Szedek tablettát, de ez most egy szexis vakáció, ezért nem kockáztatok. Van óvszer a táskámban.

– Te készültél erre a szexis vakációra. – A nyelvemet végigfuttattam a felkarján, majd beleharaptam a könyökhajlatába. – Szeretem az előrelátó nőket.

– Én mindig mindent megtervezek – helyeselt. – De ha nem teszel óvszert arra a monstrum farkadra, és nem hatolsz belém két másodpercen belül, gondjaink lesznek.

Önelégülten lemosolyogtam rá, kisimítottam a homlokából egy rakoncátlan hajfürtöt, majd hosszan, keményen megcsókoltam, amit csak akkor hagytam abba, amikor már mindkettőn levegőért kapkodtunk.

– Nem leszek veled kíméletes.

– Mindig csak az ígéretek.

3. fejezet

Kat

Nem tudom, mivel érdemeltem ki, hogy Mac legyen a partnerem ezen a szexis vakáción, de boldogan megtenném még egyszer, újra meg újra, ha ugyanez lesz az eredménye. Ez a pasi a megtestesült szex. A divatos ruhák alatt rejtőzõ teste övön aluli ütéssel ér fel. Meg tudnám érinteni minden átkozott nap.

Oké, ez hazugság. Ez szexhez vezetne egy másodpercen belül, de egye fene, nem panaszkodnék emiatt.

Lekászálódott rólam, majd a bőröndömhöz lépett.

– Ebben van?

– Igen, az alján. – Félretoltam az ágytakarót, bebújtam az ágyba, betakaróztam. Mac átható pillantást vetett rám, amikor felém fordult, varázslatos kezében egy bontatlan csomag óvszerrel.

– Következő szabály.

– Nagyon szigorú vagy – panaszkodtam, miközben õ kinyitotta a dobozt, majd újra csatlakozott hozzám. Halvány mosoly játszadozott a szája szélén.

– Fogalmad sincs, mennyire – mondta. – Nem szeretném, ha valaha is eltakarnád magad előlem. Gyönyörű vagy.

– És fázós – feleltem vigyorogva. – Nem vagyok szégyenlős, Mac, csak fázom.

– Tudom, mi a gyógyír erre – felelte, majd lehúzta rólam a takarót, amit helyettesített a szálkás, izmos testével. Befészkelődött a lábam közé, az arcát a nyakamba temette, aztán csókolt és nyalogatott engem minden érzékeny pontomon úgy, hogy már bizsergett az egész testem. – Olyan jó illatod van.

– A tied még jobb – suttogtam, miközben a fenekébe markoltam. – És azt akarom, hogy bennem legyél, Mac.

Feltámaszkodott, megszívta a mellbimbómat, majd félig belém csusszant. Aztán megállt, és csak bámult rám zihálva.

– Minden oké?

– Több mint oké. – A lábaimmal átfogtam a fenekét, majd magam felé húztam. – Teljesen akarom.

– Nem akarok fájdalmat okozni.

– Kibaszottul nedves vagyok ahhoz.

Belém hatolt egészen, fölém támaszkodott, aztán csak nézett engem a mélyzöld szemeivel.

– A tetkóid szinte vakítanak a fehér bőrödön, Kat. Olyan színpompás vagy, hogy azt sem tudom, hova nézzek először.

– Hagyd abba a romantikázást – válaszoltam incselkedve. – Azt ajánlom, kefélj meg, de eszméletlenül!

Felhúzta a szemöldökét.

– Nem kellene a szép szavak?

Lassan megcsóváltam a fejem, majd körözni kezdtem a csípőmmel, amitől megfeszült az állkapcsa. Tiszta női szenvedély áradt szét bennem, ahogy csókolgattam a karját, beleharaptam az izomba... De ekkor hirtelen átfordultam, Mac pedig a fenekemre csapott.

Keményen.

Az ágyon hasaltam, a lábával szétfeszítette a lábamat, majd gyorsan, keményen döfködött. Az egyetlen, amit tettem, hogy szorosan markoltam a párnát, sóhajtozva a kéjtől, ahogy õ újra meg újra eltalálta a G-pontomat. Ebben a pozícióban még nagyobbnak éreztem õt, teljesen kitöltött, tisztára megőrjített.

Végignyalt a két lapockám között, majd beleharapott a nyakamba.

– Jobb így?

Csak bólintani tudtam. Az egész testem tűzben égett, többet éreztem, mint amiről valaha is gondoltam, hogy lehetséges.

Megragadta a hajamat a tarkómon, nem húzta, csak erősen tartotta, ezzel megmutatva, ki is itt a dominánsabb.

Ez volt a legforróbb dolog, amit valaha átéltem.

– Kibaszottul izgató vagy – szólalt meg rekedt hangon, miközben nem lassított egy pillanatra sem. – Már az első pillanattól kezdve, amikor megláttalak, benned akartam lenni. Minden egyes nap megkefélek, Kat, amíg itt vagyunk.

– Igen... – Ó, egek, ez a hang, olyan izgató, tele van ígérettel, ettől mindjárt el is élvezek. – A francba.

– Jó ez így. – Felemelkedett, a térdét az én térdem közé tette, így fel tudta emelni a csípőmet az ágyról, rácsapott az arcomra, majd tövig döfött belém, eljuttatva magát is oda, ahova engem, én pedig teljesen elvesztettem az eszem.

Végül, amikor már mindketten izzadtan ziháltunk, elélezett, majd lehanyatlott mellém. Egyikünk sem tud megszólalni, ami nem is baj, mert fogalmam sincs, mit is mondanék.

Mit mond az ember olyankor, amikor átélte élete legjobb szexét? *A köszönöm* elég hétköznapiak tünne.

– Mire gondolsz? – kérdezte Mac.

– Hogy éhes vagyok – hazudtam felé fordulva. – És hogy rendelned kéne valamit nekünk a szobaszerviztól.

Önelégülten elvigyorodott.

– És mit szeretnél?

– Bármit.

[szünet]

Az idő csak rohan, amikor jól érzed magad. Ősrégi bölcsesség, de ezen a héten megtapasztaltam, mennyire igaz. Rohant a szőlőbirtokokon, míg az előadótermekben ültünk, és persze, rohan minden éjjel, amit Mackel együtt töltöttem el.

Minden. Éjjel.

A pasi mindenkinél jobban szexel, erre megesküszöm.

De ez most az utolsó együtt töltött napunk. Annyira hülye nem vagyok, hogy azt higgyem, egymásba szerettünk. Nem fogok epekedni utána, mint valami szerelmi bánatos tinédzser, miután elhagytuk ezt a helyet.

De szeretettel emlékszem majd rá, meg erre az együtt töltött hétre itt, a borvidéken. Azt hiszem, ez elég romantikus, bár a szexis vakáció fogalma egyáltalán nem az.

– Megérkeztünk – suttogta Mac a fülembe, amikor a buszunk lefékezett az utolsó borbirtok előtt, amit meglátogatunk a héten.

– Csodálatos.

– Hol voltál eddig? – kérdezte, miközben a keze fel és le járt a combomon. Azt akarja, hogy doromboljak. Azok alapján, amit ez a pasi művelni tud a kezével, figyelmeztető címkével kéne ellátni.

– Itt vagyok – feleltem.

– Nem, valahol messze jártál – mormolta.

– Csak azon gondolkodtam, mi mindent kell elintéznem, amikor hazaérek – hazudtam mosolyogva, amikor mindannyian kiszálltunk a buszból.

Ma már nem iszom többet. Mindennap túlságosan is becsíptem addigra, mire visszabuszoztunk a hotelbe, és ugyan ez jó muri volt, de mostanra már éreztem a túl sok alkohol hatását.

Lehet, hogy még nem volt elég az örült szexből Mackel, de a borból már igen, bár nem gondoltam volna, hogy valaha is ilyet mondok.

– Már megint nagyon messze jársz – szólta Mac, aki mosolyogva nyújtott felém egy poharat.

– Sajnálom – feleltem, majd vállat vontam. – Igen eseménydús hét volt.
Mac szeme pajkosan felcsillant.
– Tényleg az volt.
Önelégülten elmosolyodtam, aztán megráztam a fejem, amikor újra felém nyújtotta a poharat.
– Azt hiszem, ezt ma kihagyom.
A szemöldöke egészen a homlokáig szaladt.
– Jól vagy?
– Persze, csak egyszerűen túl sokat ittam már a héten. Ma inkább lazábbra veszem.
– Jó ötlet – felelt egy bólintással, aztán a pincérhez fordult. – Ma nem kóstoljuk meg a mintákat, de szeretnénk, ha mesélne róluk, aztán mindegyikből kérnénk is egy pohárral, hogy megszagoljuk és megvizsgáljuk.
– Rendben van – felelte a fiatalember, majd megkezdte a bemutatót. A bornak fenséges illata volt, fel is írtam magamnak, hogy rendeljek innen néhány rekesszel a bár számára. Aztán kísértünk a szőlőskertbe.
– Ez a kedvenc részem – szóltam csendesen, ahogy kószáltunk a magas, zöld szőlőtőkék között. Mindenütt rendezett, szabályos sorok, ameddig csak a szem ellát.
– A szőlő? – kérdezte Mac.
– Igen. – Megálltam, hogy a tenyerembe vegyek egy fürt kék szőlőt. Még nem volt teljesen érett, de már csak pár nap, aztán le lehet szedni. – Fantasztikusak.
– Nagyon jó illat van itt – felelte mély lélegzetet véve. – Szerencsénk van az időjárással.
– Én azt mondanám, egyébként is szerencsénk van. – Elmosolyodtam, majd messzebb sétáltam a szőlőtőkék között. Furcsa hangulatban vagyok ma. Nem vagyok olyan feldobott, mint általában, de végül is szomorú sem.
Talán csak azért, mert tudtam, hogy ez az utolsó estém Mackel, és egy kicsit bánatos vagyok emiatt. Úgy értem, nem történik meg mindennap, hogy egy lány elbúcsúzik élete legjobb szexétől.
– Lennél a partnerem a mai búcsúvacsorán? – kérdezte Mac mögöttem. A vállam fölött rápillantottam, miközben már éreztem is a női szenvedélyt feltörni a mellkasomban.
– Szerintem beszélhetünk róla.
Mac ajka megrándult. A legszívesebben beleharaptam volna.
– Megkönnyebbülve hallom.
Mielőtt továbbmehettem volna a busz irányába, Mac megragadta a kezem, maga felé húzott, majd a karomat összefogta a hátam mögött. A mellkasunk összeért, a szája csak centiméterekre volt az enyémtől.
– Vonzó nő vagy, Kat.
– Te sem vagy olyan rossz.
– Csak én nem akarok holnap elbúcsúzni?
Felsóhajtottam, egy pillanatra behunytam a szemem, aztán felnéztem, egyenesen a szemébe.
– Ez nem egy kapcsolat kezdete.
– Ezt mindketten tisztáztuk – bólintott. – De nem bánám, ha tartanánk a kapcsolatot, miután mindketten visszatértünk a való életünkbe.
Lassan megcsóváltam a fejem.
– Azt hiszem, a legjobb, ha ezt így hagyjuk. Nagyon jó volt együtt. Illetve nagyon jó *most* együtt.
– Ami Napa Valley-ben történik, az Napa Valley-ben is marad?
– Így van – kuncogtam, majd hátraléptem, amikor elengedte a kezem. – Táncolsz velem ma este?
– Természetesen – felelte, aztán a kezét a vállamra tette, így irányított finoman a busz felé. – Várj csak, amíg meglátod, mit tudnak ezek a lábak.
– Rám fogsz taposni? Acélbetétes cipőt kell felvennem?
– Nem bízol bennem – duzzogott. Még a duzzogása is szexi. Ez hogy lehetséges?
– Csak aggódom a lábam miatt – válaszoltam nevetve. – Ezeken kell állnom munka közben.

- Nemcsak megkímélem a lábadat, de elámulsz majd a ritmusérzékenyen is!
- Na, kíváncsi leszek!
- Állok elébe a kihívásnak! – intett, aztán előreengedett, ahogy szálltunk fel a buszra.

Na, ebben biztos vagyok.

[szünet]

Oké, a pasi nem hazudott. *Jól táncol.* És ezt nem úgy értem, hogy képes a zene ritmusára mozogni, közben pedig nem úgy néz, mint egy barom. Egyértelmű, hogy leckéket vett ebből a tárgyból, ahogy egész este forgatott és mozgatott engem a táncparketten.

Fájt a lábam, de nem azért, mert rálépett volna. Sőt, én voltam az, aki egyszer vagy kétszer megtette ezt vele.

– Most komolyan, hol tanultad ezt? – kérdeztem levegőért kapkodva, amikor leültünk az asztalunkhoz, hogy igyak egy korty vizet.

– Anyám tánciskolába küldött még gyermekkoromban – felelt vállat vonva. – Jól jön például esküvőkön...

– Na, meg borkóstolókon – tettem hozzá.

– Úgy tűnik.

– Sokoldalú tehetség vagy. – Feltűnően végigmértem a felsőtestét, fentről indulva lefelé. Ma nem ittam alkoholt, de jobban vágytam Macre, mint valaha.

Ez jó jel.

– Ha így nézel rám – mondta, miközben ivott egy korty vizet –, nekitámasztalak a falnak, aztán itt, mindenki szeme láttára kefélek meg.

Önelégülten elmosolyodtam.

– Jó lenne.

A szeme összeszűkül, felállt, kézen fogott, majd kivezetett a bálteremből. Lementünk az előcsarnokba, onnan pedig az üres, sötét előadóteremhez. Besurrantunk. Nem kapcsolta fel a villanyt.

– Ez nem a többiek előtt van.

– Nem, de ha nem maradsz csendben, akár erre is jöhet valaki, és ez így elég izgalmas, nem gondolod?

Egymásba kapaszkodtunk, így hátráltunk egyre beljebb a terembe. Olyan közel voltam hozzá, hogy éreztem, ahogy hullámokban tör fel a forróság a testéből.

– Van fogalmad róla, milyen őrítően izgató vagy ebben a ruhában?

– Nem egy ócska vacak – válaszoltam, aztán csak kapkodtam a levegőt, amikor felemelt az asztalra. Az egyik cipőm leesett a lábamról, majd tompán puffant a padlón.

– Bűnbe esésre termett a tested – szölt Mac, aki finoman a meztelen vállamba harapott. – Ez a vörös selyem kiemel minden domborulatot.

– Elég sok domborulatom van – válaszoltam. Rekedt volt a hangom.

– Szeretem a domborulataidat. – A kulcsontomat harapdálta. – Most pedig nagyon csendben kell lenned, hogy ne keltsünk feltűnést.

– Akkor ne hagyd abba a csókot szex közben, úgy nem tudok kiabálni.

Megrándult az ajka.

– A számnak egyéb tennivalója lesz. – Megmarkolta a ruhámat, majd utasított, hogy emeljem meg a csípőmet. A ruhámat feltúrta a derekamhoz, aztán letérdelt. – Imádom, hogy nem hordasz bugyit.

– Könnyebb hozzáférni – morogtam.

– Miattam csinálod így?

– Talán. – A hajába túrtam, miközben azt kívántam, bárcsak jobban láthatnám az arcát a sötétben. Szeretem nézni a zöld szemét, ahogy csillog, amikor begerjed. – Később még átjössz a szobámba, ugye?

– Kat?

– Igen?

– Most ne agyalj ezen. – A combomra tapasztotta az ajkát. – Dőlj hátra.

Engedelmeskedtem, ő pedig a vállára tette a lábamat, szélesre tárta a combom, és mielőtt még észbe kaptam volna, könnyű csókokkal borította a szeméremcsontom, a csiklómat, a szeméremajkamat.

De én többet akartam. Azt, hogy szívjon és harapjon, ám ha valamit megtanultam Mackel kapcsolatban, az az, hogy szerinte mindent a maga idejében.

Ha sürgetem, csak még jobban húzza az időt.

Csökönnyös számár.

Végül aztán erősebben nyomkodott, határozottabban szívott, én meg csak annyit tehettem, hogy kapaszkodtam az asztal szélébe, és az ajkamba haraptam. A legszívesebben nyomban felkiáltottam volna, hiszen annyira izgató dolgokat művelt velem. Nyöszörögtem, ő pedig elhúzódott.

– Mondtam, hogy maradj csöndben.

– De szívod a csiklómat.

– És folytatnám is, ha csöndben lennél.

Bólintottam, bár ezt nem láthatta a sötétben.

– Megértetted?

– Igen. – Nem kaptam levegőt. Két ujját belém dugta, én pedig felemeltem a csípőmet az asztról... Amikor behajlította az ujját, pont eltalálta a G-pontomat. Jézusom, kinyír engem ez a pasi!

Összezárta az ajkát a csiklómon, szívni kezdte, amitől rögtön végem is volt. Elélveztem, ide-oda dobáltam a fejem, mindezt néma csöndben. Végül elengedett, felállt, majd segített nekem is felülni.

– Menjünk vissza a szobámba.

– Ó, nem, drágám. Még nem ért véget az este. Még táncolnunk kell.

– De kibaszottul nedves vagyok.

Felnevetett, adott egy puszit a homlokomra, aztán szájon csókolt. Éreztem rajta a saját ízemet, és nem akartam mást, mint felvonszolni őt a szobámba, aztán addig kefélni vele, míg nem bír megállni a lábán egyikünk sem.

– Azt akarom, hogy egész este nedves, felajzott legyél, mindaddig, amíg fel nem viszlek az ágyadba, ahol aztán azt csinállok veled, amit akarok.

– Szörnyen önkényeskedő vagy ma este.

De nem csak ma este. Ha szexről van szó, ő mindig ilyen. Talán ez tetszik benne a legjobban. Egész életemben erre kerestem a választ. Szeretek olyan férfival együtt lenni, aki ilyen egyszerűen, könnyedén átveszi az irányítást a hálószobában.

És én magam is megdöbbszem, hogy bízok benne annyira, hogy ezt megengedjem neki.

De hagytam, és ez lett életem egyik legjobb tapasztalata.